

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Karolínou Šorbanovou ve věci

žalobce: **Ing. E. K.** narozený
bytem
zastoupený advokátem JUDr. Viktorem Rossmannem
sídlem Senovážné nám. 1464, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Modrá pyramida stavební spořitelna, a.s.**, IČO: 60192852
sídlem Bělehradská 128/222, 120 21, Praha 2 – Vinohrady
zastoupená advokátkou JUDr. Ludmilou Pávkovou
sídlem Kodaňská 25, 101 00 Praha 10 - Vršovice

o 16 597,36 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba na uložení povinnosti žalované zaplatit žalobci částku 16 597,36 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně z částky 16 597,36 Kč od 20. 10. 2016 do zaplacení se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 30 201,60 Kč k rukám zástupce žalované, JUDr. Ludmily Pávkové, advokátky, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalované zaplacení shora uvedené částky s následujícími tvrzeními. Žalobce uzavřel se žalovanou dne 23. 11. 2000 Smlouvu o stavebním spoření číslo [REDAKCE]. Přípisem ze dne 15. 5. 2015 oznámila žalovaná žalobci, že bylo ke dni 30. 4. 2015 evidováno překročení cílové částky dle smlouvy a došlo k dosažení účelu smlouvy a vyzvala je, aby do 15. 6. 2015 předal žalované prohlášení a pokyn, na jaký účet má být zaslána naspořená částka dle Smlouvy o stavebním spoření. Dle žalobce však nedošlo k zániku smlouvy dle ustanovení § 603 občanského zákoníku, dle žalobce i nadále smlouva mezi účastníky trvá, když žalovaná nemohla od smlouvy ani odstoupit, ani ji vypovědět. Žalobce nesouhlasí s tím, že došlo k zániku smlouvy naspořením cílové částky ve smyslu čl. 1., odst. 1 a 2, všeobecných obchodních podmínek stavebního spoření žalované (dále jen „VOP“). Žalobce má za to, že ve smyslu ustanovení čl. 9. odst. 7 VOP platí, že „účastník výslovně souhlasí s tím, že přespořenou částku zaokrouhlenou na celé tisíce Kč nahoru, stavební spořitelna považuje za novou cílovou částku a rozdíl úhrady, vzniklý navýšením cílové částky, stavební spořitelna zúčtuje k tíži účtu účastníka“. Dle žalobce, tak není pravdou, že by bylo přespoření nepřijatelné a že by v jeho důsledku mohlo dojít k ukončení předmětné smlouvy. Ve smyslu ustanovení čl. 15. odst. 1 VOP platí, že pokud účastník nepřijme přidělení cílové částky, nebo neodevzdá-li ve stanovené lhůtě prohlášení o přijetí přidělení, nebo přijetí přidělení odvolá, smlouva pokračuje. Žalobce tyto skutečnosti sdělil žalované přípisem ze dne 25. 5. 2015. Mezi účastníky pak proběhla v měsíci červnu a květnu korespondence, dne 25. 6. 2015 pak žalovaný svévolně zrušil žalobcův účet stavebního spoření a zaslal žalobci výzvu k vyzvednutí částky [REDAKCE], -Kč. Žalovaná částka představuje zúročení naspořené částky v období od 1. 8. 2015 do 31. 7. 2016 a představuje tak škodu-ušlý zisk, která žalobci vznikla jednáním žalované, když žalovaná porušila svoji smluvní zákonnou povinnost pokračovat ve smlouvě o stavebním spoření, ačkoliv nedošlo k zániku smlouvy mezi účastníky, ani k platnému ukončení smlouvy.
2. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že uplatněný nárok neuznává a vyjádřila se tak, že mezi účastníky došlo k uzavření smlouvy o stavebním spoření číslo [REDAKCE], jejíž nedílnou součástí byly i Všeobecné obchodní podmínky. Dle žalované došlo k uzavření smlouvy k datu 30. 1. 2001, cílovou částkou, na které byla smlouva o stavebním spoření stanovena, byla ve výši [REDAKCE]-Kč. Cílová částka byla na účtu evidována k datu 31. 12. 2012. Žalovaná nespороvala, že dopisem ze dne 15. 5. 2015 oznámila žalobci, že došlo k naspoření cílové částky, přespoření pak není přípustné, žalovaná nesouhlasila s dalším navýšením cílové částky a jelikož byla cílová částka naspořena, došlo k dosažení účelu smlouvy ve smyslu ustanovení § 603 zákona č. 89/2012 Sb., a žalovaná je povinna vyplatit zůstatek účtu stavebního spoření. Dle žalované nedošlo z její strany k porušení jakékoliv smluvní či zákonné povinnosti, dle jejího právního názoru Smlouva o stavebním spoření je smlouvou uzavřenou na dobu určitou s tím, že smlouva zaniká, nedohodnou-li se smluvní strany jinak, uplynutím doby, na kterou byla smlouva uzavřena. Doba trvání práv a povinností může být určena pevně stanovenou délkou, stanovena konkrétním datem, anebo v návaznosti na určitou skutečnost, jež v budoucnu nastane. Dočasnost vztahu mezi žalobcem a žalovanou ze Smlouvy o stavebním spoření plyne z jeho samotné podstaty účelu, to znamená s ohledem na ustanovení čl. 1 odst. 1 a 2 VOP je smlouva uzavřena „na určitou cílovou částku“. Cílem a účelem Smlouvy o stavebním spoření je tedy spořit a naspořit předem stanovenou částku, jakmile je cíle a účelu smlouvy dosaženo, smlouva zaniká. Pokud by

měl i nadále trvat účet stavebního spoření, nelze pak úrok vyplácet samostatně, jak vyplývá ze všeobecných obchodních podmínek.

3. Ve věci byl dne 10.4.2017 pod č.j. 37C 45/2016-82 vyhlášen soudem I.stupně zamítavý rozsudek s tím, že soud měl za to, že ze strany žalované nedošlo k porušení povinnosti zrušením účtu žalobce u žalované, když účelu smlouvy o stavebním spoření a k zániku smlouvy mezi účastníky došlo dne 31.12.2012 a tudíž nemohlo dojít k tvrzenému protiprávnímu jednání. Tento názor pak byl potvrzen i rozsudkem odvolacího soudu ze dne 24.10.2017 pod číslem jednacím 15 Co 302/2017-124, když k dovolání žalobce byly oba rozsudky soudu zrušeny s tím, že Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí uvedl, a vyslovil tak závazný právní názor ve smyslu, že na dočasnost smluvního vztahu založeného smlouvou o stavebním spoření nelze usuzovat z vymezení cíle spoření, kdy není-li v individuálním případě sjednán konec doby spoření, tj. zánik právního vztahu smlouvou založeného spojuje nikoliv s naspořením sjednané cílové částky, ale s vyplacením cílové částky, státní podpory a úroků z nich. Způsoby, jimiž zaniknou subjektivní práva a povinnosti tvořící obsah právního vztahu ze smlouvy o stavebním spoření vyplývají ze smluvních ujednání a ze všeobecných obchodních podmínek. Dle všeobecných obchodních podmínek pak k otázce zvýšení a snížení cílové částky rozlišuje se ve vztahu ke zvýšení cílové částky, kterou má vždy za změnu smlouvy o stavební spoření 2 případy a to za a) zvýšení dohodou smluvních stran při plnění předpokladů pro přidělení cílové částky, za b) zvýšení tzv. přespořením, což je stav (obecně deklarovaný jako nepřipustný), kdy zůstatek na účtu převyšuje sjednanou cílovou částku a to nejen v důsledku připsání úroku nebo státní podpory, ale i přijetím plateb od účastníka na účet stavebního spoření. Dle Nejvyššího soudu tak v projednávané věci platí, že ujednání o automatickém navyšování cílové částky pokračujícím spořením žalobce a přijímáním jeho plateb žalovanou na účet stavebního spoření, jež nepopírá účel smlouvy o stavebním spoření, vylučuje úvahu o omezení trvání právního vztahu založeného smlouvou o stavebním spoření ve smyslu § 578 občanského zákoníku.
4. Žalobce v průběhu dalšího řízení setrval na svém právním názoru, když mezi účastníky není o skutkovém stavu sporu, s tím, že ze strany žalované, což žalovaná nespороvala, byl zrušen účet stavebního spoření žalobce, kdy žalobce požádal žalovanou, aby byl účet obnoven s tím, že žalovaná tuto skutečnost odmítla a vyčkává pravomocného rozhodnutí ve věci. Žalobce se zároveň snaží platit částky na účet stavebního spoření, tyto nejsou přijímány ze strany žalované. K výzvě ohledně výše žalované částky pak žalobce uvedl, že došel tedy ke 4 % úroku z uložené částky, když mu přesně není znám mechanismus žalované ve vztahu k úročení částek.
5. Žalovaná se vyjádřila v tom směru, že z rozhodnutí Nejvyššího soudu pak vyplývá, že stavební spořitelna není a nemusí přijímat platby, pokud je účel stavebního spoření již naplněn, kdy v současnosti se peníze ze stavebního spoření nacházejí na technickém účtu žalované, kdy žalobce tyto peníze odmítl převzít. Žalovaná zároveň uvedla, že pokud je zde tvrzeno porušení právní povinnosti spočívající ve zrušení účtu pak, jak vyplývá z článku 7 všeobecných obchodních podmínek se úroky počítají vždy ke konci kalendářního roku s tím, že se nevyplácí zvlášť, nemůže se tedy žalobce domáhat separátně těchto úroků. Dále má za to, že úroky tak, jak je vypočítal žalobce jako 4% z přesně uvedené částky, tyto neodpovídají částce žalované. V rámci vysvětlovací povinnosti pak byla žalovaná vyzvána ke sdělení, jakým způsobem a v jaké výši jsou úročeny naspořené částky. Na tuto výzvu žalovaná reagovala v tom směru, že ve smlouvě je

sjednána výše úrokové sazby v rozsahu 3% z vkladu na účtu stavebního spoření, přičemž je tato sazba dále uvedena v článku 7 VOP, tato sazba je stanovena jako roční, kterou lze seznat i z každoročního výpisu účtu ze stavebního spoření. Pro princip úročení vkladů a připsání státní podpory je stanoveno, že rok má 360 dní, tj. 30 dní v měsíci, úročí se ode dne připsání vkladu či státní podpory, vklady a státní podpora se úročí zvlášť, kdy státní podpora není vkladem. Částky je možné určit z výpisu z účtu stavebního spoření, který dostane každý klient žalované v lednu následujícího roku, od roku 2011 jsou připsané úroky v souladu s obecně platnou legislativou daně a daňová povinnost je klientovi stavební spořitelny automaticky stržena z připsaných úroků, výše státní podpory stavebního spoření a stejně tak i výše daňového zatížení úroku je určena obecně závaznými předpisy to je zákonem č. 586/1992 Sb. a zákonem 96/1993 Sb.. Pokud žalobce uváděl, že má nárok na úrokové zvýhodnění, pak v tomto ohledu žalovaná uvedla, že nárok na úrokové zvýhodnění je možné řešit až po ukončení smlouvy o stavebním spoření, kdy úrokové zvýhodnění se každoročně nepřipisuje, protože není součástí připsovaných úroků.

6. Mezi účastníky nebylo sporu o následujících skutečnostech: Mezi účastníky došlo k uzavření Smlouvy o stavebním spoření č. [REDAKCE] kdy mezi účastníky bylo sporu pouze o skutečnost, kdy došlo k uzavření smlouvy, zda dne 23. 11. 2002 dle data v návrhu, či k uzavření došlo akceptací žalované dne 30. 1. 2001, dále mezi účastníky nebylo sporu o skutečnosti, že ke dni 31. 12. 2012 došlo k naspoření cílové částky ve výši [REDAKCE]-Kč. Mezi účastníky bylo sporu o skutečnosti, zda došlo k ukončení smlouvy o stavebním spoření mezi účastníky, zda došlo ke škodě na straně žalobce a zda ze strany žalované došlo k neplatnému ukončení smlouvy. Mezi účastníky nebylo sporu, že peníze ze stavebního spoření žalobci nebyly vyplaceny, když žalobce odmítl peníze převzít. Naspořená částka se nyní nachází nikoliv na účtu stavebního spoření žalobce, tento účet žalovaná zrušila, nachází se na technickém účtu žalované. Žalobce požádal žalovanou o obnovení účtu stavebního spoření, ze strany žalované účet stavebního spoření nebyl obnoven.
7. Na základě provedeného dokazování má soud za prokázány následující skutečnosti: Dne 23. 11. 2000 byl podán žalobcem k Všeobecné stavební spořitelně Komerční banky, a.s., návrh na uzavření Smlouvy o stavebním spoření na cílovou částku [REDAKCE] Kč. Zároveň žalobce potvrdil, že obdržel kopii tohoto návrhu a Všeobecné obchodní podmínky stavební spořitelny, platné pro tento smluvní vztah (dále jen VOP), (prokázáno návrhem na uzavření smlouvy číslo [REDAKCE] Žalovaná dne 3. 2. 2001 uvedla, že přijala návrh na uzavření smlouvy o stavebním spoření se žalobcem, číslo smlouvy [REDAKCE] cílová částka je [REDAKCE]-Kč a datum uzavření smlouvy je dne 30. 1. 2001 (prokázáno přijetím návrhu na uzavření smlouvy o stavebním spoření ze dne 3. 2. 2001). Nedílnou součástí smlouvy byly i Všeobecné obchodní podmínky stavebního spoření (prokázáno návrhem i přijetím návrhu). V rámci těchto VOP v části I. Smlouvy o stavebním spoření, v čl. 1, je v odst. 1 stanoveno, že předmětem smlouvy o stavebním spoření je závazek účastníka, spořit dohodnutou částku a jeho nárok na poskytnutí úvěru ze stavebního spoření v souladu s těmito Všeobecnými obchodními podmínkami (dále jen VOP) se zákonem. Dle odst. 2 smlouva musí být uzavřena písemně, na určitou cílovou částku, dohodnutou mezi stavební spořitelnou a účastníkem.
8. Všeobecné obchodní podmínky jsou systematicky rozděleny tak, že jsou zde jednotlivé oddíly, které jsou označeny římskými číslicemi I. až IX. a dále pak jednotlivé oddíly jsou pak ještě

členěny na jednotlivé články s konkrétními odstavci. V rámci oddílů I. Smlouva o stavebním spoření je uvedena smlouva o stavebním spoření, jakým spořením se uzavírá, jak je stanovena cílová částka, varianty spoření, způsob uzavření smlouvy, úhrada za uzavření smlouvy. V samostatném oddíle II. Vklady na účtech účastníků jsou pak v jednotlivých člancích upraveny vklady stavebního spoření, kdy mimo jiné v čl. 6 bodu 1 je stanoveno, že doba spoření začíná dnem uzavření smlouvy a končí vyplacením vkladů účastníka, státní podpory a úroků z nich nebo poskytnutím úvěru nebo zánikem právnické osoby jako účastníka. V čl. 7 bodu 1 je stanoveno, že zůstatek na účtu se úročí sazbou 3%p.a.. Dle bodu 2 úroky se připisují vždy ke konci kalendářního roku. Dle bodu 3 úroky se nevyplácejí zvlášť. V oddíle III. Státní podpora je v samostatném článku č. 8 řešena tato podpora. V samostatném oddíle IV. Změna smlouvy o stavebním spoření je v čl. 9 řešeno zvýšení a snížení cílové částky, změna varianty, kdy pod odstavcem 1 je uvedeno „na písemnou žádost účastníka může stavební spořitelna zvýšit cílovou částku stavebního spoření“. Úhradu ve výši 1% částky, o kterou byla cílová částka zvýšena, účtuje stavební spořitelna k tíži účastníka. Pod odstavcem 2 uvedeno mimo jiné „po přidělení cílové částky, ji lze zvýšit jen tehdy, nebylo-li zahájeno její vyplácení a vzdal-li se účastník všech práv, která mu vyplývala z dosaženého přidělení“. V odstavci 6 je stanoveno, že jiné změny smlouvy podléhají písemnému schválení stavební spořitelny, která je může vázat na splnění určitých podmínek. V odstavci 7 je uvedeno: Přespoření cílové částky se rozumí vztah, kdy zůstatek na účtu účastníka je vyšší, než sjednaná cílová částka. Přespoření cílové částky není přípustné, v takovém případě účastník výslovně souhlasí s tím, že přepořenu částku zaokrouhlenou na celé tisíce Kč nahoru, stavební spořitelna považuje automaticky za novou cílovou částku a rozdíl úhrady, vzniklý navýšením cílové částky, stavební spořitelna zúčtuje k tíži účtu účastníka. Pokud účastník dodatečně vyjádří nesouhlas s tímto postupem, má stavební spořitelna právo smlouvu vypovědět. V článku 10 jsou pak stanoveny podmínky výpovědi smlouvy. V oddíle V. Přidělení cílové částky, jsou pak v čl. 11 až 15 stanoveny otázky disponibilních zdrojů, předpoklady pro přidělení cílové částky a stanovení pořadí přidělení, oznámení o přidělení cílové částky a rezervace cílové částky a pokračování smlouvy. V článku 15 je mimo jiné stanoveno, pokud účastník nepřijme přidělení cílové částky, nebo neodevzdá-li ve stanovené lhůtě prohlášení o přijetí přidělení, nebo přijetí přidělení odvolá, smlouva pokračuje. V odstavci 2 čl.15, pokud účastník ve smlouvě pokračuje, je oprávněn kdykoliv využít svá práva, vyplývající z přidělené cílové částky. V takovém případě je stavební spořitelna povinna účastníkovi přednostně rezervovat cílovou částku, odpovídající nároku, který účastníkovi vznikne po uplynutí tří měsíců po jeho prohlášení o využití svých práv. V oddíle VI. je pak řešen úvěr, a to pod články 16 až 21. V oddíle VII. je řešen převod práv, vyplývající ze smlouvy, a to pod články 22 až 23. V oddíle VIII. je v člancích 24 až 28 řešen obchodní styk mezi účastníky, kdy v čl. 26 bod 1 je stanoveno, že stavební spořitelna vede každému účastníkovi stavebního spoření jeho individuální účet. Závěrečná ustanovení v oddíle IX. jsou řešena v člancích 29 až 33 (prokázáno VOP).

9. Výpisy z účtu ke stavebnímu spoření bylo prokázáno, že žalobce spořil u žalované v období od uzavření smlouvy měsíčně částku ve výši 1.500,-Kč, ze strany žalované byly připisovány úroky a státní podpora, ke dni 31. 12. 2012 pak došlo k naspoření částky ve výši [REDAKCE] Kč, na účet bylo spořeno i po 1. 1. 2013, avšak nikoliv pravidelně, kdy v roce 2013 ze strany žalobce nebyla hrazena na spoření žádná částka, v roce 2014 došlo ke spoření ze strany žalobce, kdy byla jednak zaplacená celkově za celý rok vyšší částka, než 1.500,-Kč měsíčně a zůstatek ke dni 31. 12. 2014 byl ve výši [REDAKCE] Kč. Rovněž byly připisovány úroky z vkladu, úroky ze státní podpory a

naopak odepisovány daně z úroku z vkladu, daně z úroku ze státní podpory a úhrady za roční výpisy, rovněž byla ke dni 31. 12. 2014 odečtena úhrada za zvýšení cílové částky ve výši 500,- Kč. V roce 2015 bylo rovněž spořeno ze strany žalobce, dospělo se ke konečné částce 405.262,-Kč (prokázáno výpisy z účtu stavebního spoření žalobce u žalované za roky 2001 až 2015). Soud má dále za prokázané, že žalobce byl v červnu 2014 vyzván k doplacení spoření na Smlouvu o stavebním spoření, kdy dle žalované vznikl nedoplatek ve výši 21.288,-Kč, žalobce byl vyzván k uhrazení tohoto nedoplatku s tím, že zde byl upozorněn, že nemá-li zájem dále spořit, může zdarma ukončit smlouvu (prokázáno výzvou žalované žalobci ze dne 16. 6. 2014). Oznámením o ukončení Smlouvy o stavebním spoření má soud za prokázané, že dopisem ze dne 15. 5. 2015 žalovaná informovala žalobce, že došlo k naspoření cílové částky, zaslala žalobci oznámení – prohlášení klienta, kdy byl vyzván, aby prohlášení vrátil nejpozději do 15. 6. 2015, aby mu mohl být zůstatek vyplacen (prokázáno dopisem žalované žalobci ze dne 15. 5. 2015). Oznámením o ukončení smlouvy ze dne 24. 6. 2015 má soud za prokázané, že mezi účastníky proběhla korespondence ohledně nesouhlasu žalobce s ukončením smlouvy (rovněž prokázáno korespondencí mezi účastníky ze dne 29. 6. 2015, ze dne 25. 5. 2015, dopisem ze dne 24. 7. 2015, ze dne 12. 10. 2016).

10. Z provedených důkazů a nesporných skutkových tvrzení soud zjistil následující skutkový stav: Mezi žalobcem a žalovanou došlo dne 30. 1. 2001 akceptací žalované k uzavření Smlouvy o stavebním spoření č. [REDAKCE] na cílovou částku [REDAKCE]-Kč. Součástí smlouvy byly i VOP. Žalobce nikdy nepožádal písemně o navýšení cílové částky. Ke dni 31. 12. 2012 došlo k překročení cílové částky, kdy byla naspořena částka ve výši [REDAKCE]Kč, žalobce byl v červnu 2014 vyzván k doplacení spoření na Smlouvu o stavebním spoření, kdy dle žalované vznikl nedoplatek ve výši 21.288,-Kč, žalobce byl vyzván k uhrazení tohoto nedoplatku s tím, že zde byl upozorněn, že nemá-li zájem dále spořit, může zdarma ukončit smlouvu, v roce 2014 pak došlo ke spoření ze strany žalobce, kdy byla jednak zaplacená celkově za celý rok vyšší částka, než 1.500,-Kč měsíčně a zůstatek ke dni 31. 12. 2014 byl pak ve výši [REDAKCE]Kč. Rovněž byly připisovány úroky z vkladu, úroky ze státní podpory a naopak odepisovány daně z úroku z vkladu, daně z úroku ze státní podpory a úhrady za roční výpisy, rovněž byla ke dni 31.12.2014 odečtena úhrada za zvýšení cílové částky ve výši 500,- Kč. V roce 2015 bylo rovněž spořeno ze strany žalobce, žalovaná přijímala vklady, celkem byla naspořena částka [REDAKCE]Kč. Dne 15. 5. 2015 oznámila žalovaná žalobci, že došlo k naspoření cílové částky, a tedy k ukončení smlouvy o stavebním spoření, vyzvala žalobce, aby sdělil, na jaký účet má být cílová částka zaslána, s tímto postupem však žalobce nesouhlasil, když má za to, že smlouva i nadále trvá. Žalobce neposkytl součinnost při přijímání naspořené částky, proto žalovaná zrušila účet stavebního spoření žalobce, peníze se nachází na technickém účtu žalované s tím, že žalobce požádal o obnovení účtu stavebního spoření, k čemuž ze strany žalované nedošlo.

11. Dle § 1 zákona č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření (dále jen zákon o stavebním spoření) stavební spoření je účelové spoření, spočívající za a) v přijímání vkladů od účastníků stavebního spoření, za b) v poskytování úvěrů účastníkům stavebního spoření, za c) v poskytování příspěvku fyzickým osobám, účastníkům stavebního spoření.

12. Dle § 5 odst. 1 zákona o stavebním spoření osoba, která uzavře se stavební spořitelnou smlouvu o stavebním spoření, se stává účastníkem. Dle odst. 2 účastník má právo na poskytnutí úvěru ze stavebního spoření, na financování bytových potřeb po splnění podmínek tohoto zákona a podmínek, stanovených stavební spořitelnou ve Všeobecných obchodních podmínkách, zejména po splnění předpokladů zajištění jeho návratnosti. Dle odst. 5 výše uvedeného ustanovení, stavební spořitelna může poskytnout účastníkovi úvěr do výše cílové částky, který slouží k úhradě nákladů na řešení bytových potřeb i v případě, kdy účastník nemá ještě nárok na poskytnutí úvěru ze stavebního spoření. Dle odst. 9 cílová částka se rovná součtu vkladů, státní podpory, úvěru ze stavebního spoření a úroku z vkladů a státní podpory, po odečtení daně z příjmu z těchto úroků. Úspořená částka se rovná součtu vkladů, úroků z vkladů a úroků z připsaných záloh státní podpory, snížené o daň z příjmu z těchto úroků a o úhrady účtované stavební spořitelnou. Dle odst. 10 doba spoření začíná dnem uzavření smlouvy a končí dnem uzavření smlouvy o úvěru ze stavebního spoření, nejdříve však uplynutím čekací doby podle odst. 4, kdy délka čekací doby na poskytnutí peněžních prostředků z úvěru ze stavebního spoření, nesmí být kratší než 24 měsíců od počátku doby spoření a závisí na podmínkách stanovených stavební spořitelnou ve Všeobecných obchodních podmínkách, nebo vyplacení zůstatku účtu stavebního spoření účastníka, nejpozději však dnem ukončení smlouvy, nebo zánikem právnické osoby, jako účastníka. Dle odst. 11 smlouva musí obsahovat do ukončení doby spoření nejdéle po dobu 6 let ode dne jejího uzavření, výši výplaty, nebo stanovení výše úplaty za vedení účtu stavebního spoření.
13. Po právní stránce pak soud dospěl k závěru, že mezi účastníky došlo v souladu s ust. § 1 a 5 Z. o stavebním spoření dne 30. 1. 2001 akceptací žalované k uzavření Smlouvy o stavebním spoření č. [REDAKCE] na cílovou částku [REDAKCE] Kč. Součástí smlouvy byly i VOP. Vzhledem k tomu, že soud je vázán právní názorem Nejvyššího soudu, je nutné uzavřít, že přespořením cílové částky nedošlo k naplnění účelu smlouvy a tedy zániku smluvního vztahu, když dle názoru soudu I.stupně je nutné z rozhodnutí Nejvyššího soudu tak dovodit, že smlouva o stavebním spoření mezi účastníky trvá i nadále a pokud nedošlo k platnému ukončení smlouvy, a přesto došlo ke zrušení účtu stavebního spoření žalobce žalovanou, došlo tak k porušení povinnosti žalované ve smyslu smluvních ujednání mezi účastníky respektive porušení čl. 26 bod 1 VOP. Soud nedospěl k závěru, že by došlo k jinému ukončení smlouvy v souladu se zákonem. Soud se pak zabýval skutečností, zda na straně žalobce došlo k ušlému zisku spočívajícím úroku ve výši 4% z naspořené částky za vymezené období. S ohledem na uzavření smlouvy o stavebním spoření ke dni 30.1.2001, tedy za účinnosti Z.č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen OZ), pak soud vědom si platnosti a účinnosti Z.č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku(dále jen „NOZ“) otázku vzájemných práv a povinností soud s poukazem na ust. § 3028 odst.3 Z.č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku, posuzoval dle OZ platného a účinného do 31.12.2013. Dle § 442 odst.1 OZ hradí se skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo(ušlý zisk). Soud ve vztahu ke škodě dospěl k závěru, že škoda žalobci v tvrzeném rozsahu dosud nemohla vzniknout, když pokud smluvní vztah mezi účastníky i nadále trvá, je povinností žalované vést účet žalobce, na který v souladu se smlouvou je povinna připisovat úrok dohodnutý, který však dle čl. 7 bodu 3 VOP se nevyplácí zvláště a vyplácí se tak tedy až s naspořenou částkou. Za situace, kdy žalobce neposkytl součinnost, kdy mu nemohla být vyplacena cílová částka, které už bylo dosaženo, a jejíž vyplacení žalovaná žalobci nabízela, nemohla žalobci dosud vzniknout škoda v žalované výši, když žalovaná by případný úrok měla vyplatit až s naspořenou částkou. Žalobce by se rovněž

mohl domáhat ušlého zisku v případě, pokud by z jeho strany byla poskytnuta součinnost, došlo by k vyplacení částky nabízené žalovanou k vyplacení, pokud by žalobce později prokázal, že cílovou částku investoval někde jinde a nedosáhl takového zúročení, jakého dosahoval u žalované, tudíž škodou by případně mohl být rozdíl mezi těmito částkami. Takto však tvrzený ušlý zisk nebyl žalobcem požadován. Za situace, kdy nadále trvá smlouva o stavebním spoření mezi účastníky, pak má žalovaná povinnost obnovit účet stavebního spoření a na tento připsat všechny úroky, na které však žalobce má nárok až teprve s ukončením smlouvy o stavebním spoření. V tomto směru soud dospěl k závěru, že na straně žalobce dosud nevznikla škoda tak, jak uváděl a žalobu je proto nutné zamítnout, jak uvedeno ve výroku I. rozsudku.

14. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ustanovení § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, tak, že s ohledem na úspěšnou obranu žalované, žalobce je povinen nahradit žalované náklady řízení spočívající v právním zastoupení ve výši 30 201,60 Kč skládající se z odměny stanovené dle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) ve výši 1 780 Kč za každý z těchto úkonů : 1.převzetí a příprava zastoupení, 2. vyjádření k žalobě ze dne 27. 12. 2016, 3. účast na jednání dne 20. 2. 2017, 4. účast na jednání dne 10. 4. 2017, 5. odvolání do nákladového výroku ze dne 17. 5. 2017, 6. vyjádření k odvolání žalobce ze dne 13. 6. 2017, 7. účast na jednání před odvolacím soudem dne 24. 10. 2017, 8. vyjádření k dovolání žalobce ze dne 11. 6. 2018, 9. vyjádření po rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2019, 10. účast na jednání dne 7. 10. 2019, 11. vyjádření k výzvě soudu ze dne 3. 12. 2019, 12. účast na jednání dne 9. 12. 2019, spolu s paušální náhradou ve výši 300 Kč za každý z těchto úkonů dle § 13 a.t. a daně z přidané hodnoty ve výši 21 %. Soud již nepostupoval dle § 150 o.s.ř., když neshledal již nyní žádné důvody zvláštního zřetele hodné pro nepřiznání nákladů žalované

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě 15ti dnů od doručení písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 9. prosince 2019

Mgr. Karolína Šorbanová v. r.

soudkyně